

FACE TO FACEBOOK

Piše NENAD MARJANOVIĆ DR. FRIC

jih neprijatelja. "Pa jebote, kako netko s moje liste može biti prija-

telj s mojim neprijateljem, aaaa

neće moći..." Odlučio sam, nakon

što sam shvatio da se neki moji

prijatelji "druze" s mojim doka-

zanim mrziteljima, raskinuti naše

odnose. Ne želim biti friend s lju-

dimama koji moje političke, ideološ-

ke i ne stavove "doturaju" mojim

neprijateljima. No vrag mi nije

dao mira, završio sam u liste dru-

gih svojih prijatelja i tamo sam se

tek iznenadio, da ne kažem šoki-

rao. Nekima su poslovni suradnici

prijatelji s konkurentskim tvrtka-

ma, piskaraju si međusobno što

rade, koliko rade i što je najgore -

za koliko rade. Kada sam jednom

svom "normalnom" prijatelju re-

kao da mu se ekipa iz firme druži

s ekipom iz konkurentске firme,

dočekali smo jutro uz kompjuter

na www.facebook.com. Sve smo

povezali, sve nam je bilo jasno,

popili smo dvije buteljke maliva-

zije te došli do zaključka da je bo-

lje da ih ja "pratim" jer ako se on

registrira, prestat će saznavati

koliko vremena provode radeći, a

Nakon nekoliko dana rekao

sam jednom svom kolegi kako

sam na "fejstiču" skuzio da mu

neki ljudi iz blizeg poslovnog

okruženja rade iza leđa. Da on u

njih ima povjerenja, no da oni to

zloupotrebljavaju. Našli smo se

na cug i on me upozorio na neke

moje bivše suradnike koji ras-

polazu nekim podacima o meni,

koji bi mi mogie naštetiti. "Co-

vječe, taj Facebook mi počinje ići

na živce, šta ko ima znati o meni,

šta se koga to uopće tiče". Iluzi-

ja o prijateljstvu na internetu po-

čela se raspadati, bio sam shvan

spoznaom da se i ovo moje dru-

ženje s ljudima završilo fijaskom.

Koji jebeni Facebook, zvat ću tog

tipa što tvrdi da zna o meni i sve

mu sasuti u facu, sve "face to fa-

cebook". Dosta je bilo zavebanči-

je, no još uvijek ne odbijam prija-

teljstvo, ipak moram stići Borisa

Bjelicu Bebeća koji je okružen

brojnim Facebook prijateljima.

Na internetu postoji jedno car-

stvo u kojem caruje drugarstvo, u

kojem sve je lijepo, u kojem lju-

dav caruje, da se malo poigram

stihovima djedjeg hita Branka

Kockice iz 70-ih. To mjesto zove

se Facebook i na njemu su sve

prijatelji do prijatelja. Jednom ri-

ječju - idila. Nakon stanovitog ot-

pora koji sam pružao registraciji

na Facebooku, ipak sam na kon-

cu popustio. A što sad, mislim si,

ne mogu dozvoliti da mi se svi u

okruženju hvalje brojem prijate-

lja, a da ja ovakav kakav sam, fin,

uljuden, kulturan, pametan i do-

bar nemam pojma koliko prijate-

lja imam.

Nakon nekoliko neobjasnjivih

neuspjeha pri registraciji, napo-

kon sam ugledao svoje ime na

Facebooku. Jasno je pisalo: Ne-

nad Marjanović. Super, rekao sam

sebi, sad ćemo vidjeti "kom opan-

ci kom objci" što god to značilo.

Čekao sam nekoliko sati no nitko

se nije javio. Pokušao sam prijate-

lji ne navući objavljivanjem fotogra-

fije, no ispod moje fotke novijeg

doba i imena Nenad Marjanović

i sljedećih nekoliko sati pisalo je

"broj prijatelja 0". Odlučio sam se

ne zavebavati više s tim Facebo-

okom jer sam bio siguran kako to

čudo ustvari ne radi, bar ne radi

na mom kompjuteru, nemoguće

da ja onakav kakvim sam se opi-

sao nemam niti jednog frienda i

to već nekoliko sati. Nakon što

moj prezimjenjak misleći valjda

sam mu rod, al' prijatelju se ne

gleda u nžbe, i tako prihvatim ja

svog prvog prijatelja, doduše na

prijelvaru, al' koga to briaga, kome

je to važno. Drugi, pravi prijatelj,

ona j koji je shvatio da se virtual-

nom svijetu "prijateljstva ljuba-

vi, sreće i dobrote" priključio Dr.

Fric, bio je Vanja Fricovski, čovjek

koji bez kompjutera ne ide ni na

toalet. Proudio mi je prijateljstvo,

a ja sam tu noć blaženo zaspao

znajući da imam prijatelja.

Prošlo je nekoliko dana i moje

frivao sam u liste prijatelja mo-

već nekoliko dana kasnije zavi-